

[Statsministeren]

Det folketingsår, som nu nærmer sig afslutningen, har efter min opfattelse både været travlt og resultatrigt. Det har været et år med mange politiske landvindinger og fremskridt.

Den vigtigste begivenhed var naturligvis den store sag om forholdet mellem Danmark og EF. Da det i januar viste sig umuligt at nå frem til bred enighed i folketingset om Danmarks tiltrædelse af EF-pakken, så regeringen sig nødsaget til at foreslå en folkeafstemning. Det var en historisk begivenhed, og det gik jo, som det skulle. Vi fik et klart ja fra den danske befolkning til at fortsætte EF-medlemskabet på de nye, forbedrede vilkår.

Det er egentlig ganske ejendommeligt, at der næsten ikke længere er nogen, som taler om denne historiske folkeafstemning, selv om det faktisk kun er tre måneder siden. Jeg tror, det har sin forklaring i, at med den nødvendige – og måske også dristige – beslutning om at udskrive folkeafstemning fik vi løst ikke blot Danmarks og regeringens problem, men også oppositionens problem om forholdet til EF. Der er i hvert fald nu sat et definitivt punktum. Det er en kendsgerning, at Danmark forbliver i EF, og ingen kan overhovedet betvivle, at befolkningen står bag medlemskabet og traktatændringerne. Det betyder vel så ganske naturligt, at der nu også er blevet en form for EF-fred inden for socialdemokratiet, ja, i en vis forstand endog inden for SFs rækker. Denne sidegevinst er jeg ikke utilfreds med. Nu drejer det sig om, at vi alle samler kræfterne om at udnytte Danmarks muligheder som medlem af det forstærkede EF så positivt som muligt.

Dette folketingsår vil også blive husket for en anden betydelig præstation. Folketinget har som en af sine største arbejdsopgaver formået at gennemføre den lovgivning, som er nødvendig for, at vi kan sætte skattereformen i kraft fra nytåret. Det er et stort parlamentarisk resultat, at seks partier efter mange års overvejelser omsider skabte enighed om en reform, som jeg er sikker på bliver til stor gavn både for borgerne og for samfundet. Og den betyder da en lettelse i det personlige skattetryk for langt de fleste.

Jeg både håber og tror, at skattereformen vil bidrage til at fremme den private opsparing. Alt, som berører opsparing til pension,

kommer vi alle i den kommende tid til at beskæftige os meget indgående med, men forbedret pension kommer ikke af ingenting. Den nødvendige forudsætning er naturligvis, at vi indstiller os på gennem udskudt forbrug at få etableret den opsparing, som på et sundt grundlag kan forbedre indkomsterne, når man forlader arbejdslivet.

I det almindelige lovgivningsarbejde har der været tale om en usædvanlig stor høst. Regeringen har holdt fast ved den hovedlinje, at de samlede offentlige udgifter målt i faste priser nødvendigvis ikke nu kunne sættes i vejret. Men det har jo ikke betydet stilstand. Tværtimod er der med dette udgangspunkt gennemført mange positive og værdifulde reformer. Lad mig fremhæve en håndfuld af dem ved denne lejlighed:

Dagpengemodtageres adgang til under arbejdsløshedsperioder at uddanne sig i dagtimerne er forbedret. Som et yderligere tilbud til de ældre er der gennemført en lov om deltidspension, som mange mennesker vil få gavn af. I Statens Uddannelsesstøtte er aldersgrænsen for forældreafhængigheden nedsat fra 22 til 20 år. Ungdomsarbejdsløshedsprogrammet er forstærket, u-landsbistanden er igen forøget. På mange områder er der også i år besluttet nye miljøforbedrende foranstaltninger. Reglerne om boligstøtte er blevet forbedret, og der er gennemført en lempelse af beskatningen af lejeværdi i forbindelse med de nye ejendomsvurderinger. Samordningsfradraget for tjenestemænds ægtefæller bliver nu afviklet. Der er truffet beslutning om ophævelse af karensdagen fra 1. januar 1987.

Der er forelagt ændrede regler på kontanthjælpsområdet, og vi kan i øvrigt glæde os over, at der nu er væsentlig færre bistandsmodtagere, og antallet af modtagere af varig hjælp er stærkt reduceret. Det peger på, at den økonomiske politik har gjort det muligt for langt flere end før at finde en naturlig, aktiv plads i samfundet.

På trods af den stramme udgiftspolitik ventes der for 1985–86 en realvækst i den sociale sektor på 2,5 pct. Pensionister på laveste invalidepension har fået forbedringer på op mod 20.000 kr. om året. Der er ansat mere personale til at passe vore børn og vore ældre medborgere. Den største stigning er sket inden for hjemmehjælpen, hvor der har